

2016. április 28., csütörtök

P8_TA(2016)0201

Kórházak és iskolák elleni támadások – a nemzetközi humanitárius jog megsértése**Az Európai Parlament 2016. április 28-i állásfoglalása a kórházak és iskolák elleni támadásokról mint a nemzetközi humanitárius jog megsértésének eseteiről (2016/2662(RSP))**

(2018/C 066/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Genfi Egyezményre és a nemzetközi humanitárius joggal kapcsolatos egyéb jogi eszközökre,
- tekintettel Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és az Egyesült Nemzetek Szervezetének (ENSZ) egyéb emberi jogi eszközeire,
- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumára,
- tekintettel a humanitárius csúcstalálkozó előkészítő folyamatáról szóló, 2015. december 10–11-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208., a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvét meghatározó cikkére,
- tekintettel a Külügyek Tanácsának a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló 2009. december 8-i következtetéseire,
- tekintettel a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló, felülvizsgált uniós iránymutatásokra ⁽¹⁾,
- tekintettel (a Globális Humanitárius Platform által támogatott) 2007. július 12-i partnerségi elvekre,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának a humanitárius csúcstalálkozóra készített, „Egy emberiség, közös felelősség” című 2016. február 2-i jelentésére,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2011. július 12-én elfogadott 1998. számú, valamint a 2014. március 7-én elfogadott 2143. számú, a fegyveres konfliktusok által érintett gyermekek védelméről szóló határozatára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének „Az oktatáshoz való jog vészhelyzetekben” című, 2010. július 9-i 64/290. számú határozatára,
- tekintettel a jemeni humanitárius helyzetről szóló, 2016. február 25-i ⁽²⁾, a vallási kisebbségekhez tartozóknak az úgynevezett „ISIS/Dáís” általi tömeges és szisztematikus lemészárlásáról szóló, 2016. február 4-i ⁽³⁾, a szükséghelyzetekben és elhúzódó válságokban élő gyermekek oktatásáról szóló, 2015. november 26-i ⁽⁴⁾, a katonai robotrepülőgépek használatáról szóló, 2014. február 27-i ⁽⁵⁾ és „a humanitárius csúcstalálkozó előkészítéséről: a humanitárius segítségnyújtás kihívásai és lehetőségei” című, 2015. december 16-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1502 (2003). számú, a humanitárius dolgozók elleni erőszakról szóló, valamint a 2175 (2014). számú, a fegyveres konfliktusok által érintett polgári lakosság védelméről szóló határozatára,
- tekintettel a biztonságos iskolákról szóló, 2015. májusi nyilatkozatra, amelyet a biztonságos iskolákról szóló, a norvég külügyminisztérium által összehívott 2015. májusi oslói konferencián nyitottak meg aláírásra, valamint az ahhoz kapcsolódó, az iskolák és egyetemek fegyveres konfliktus során történő katonai célú felhasználása elleni védelemről szóló iránymutatásokra,

⁽¹⁾ HL C 303., 2009.12.15., 12. o.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0066.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0051.⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0418.⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0172.⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0459.

2016. április 28., csütörtök

- tekintettel az iskolák és kórházak elleni támadásokkal kapcsolatos iránymutató feljegyzésre, melyet a megfigyelésben, jelentéstételben és érdekképviseletben részt vevők munkájának támogatása céljából 2014. május 21-én tett közzé az ENSZ főtitkárának a gyermekek és a fegyveres konfliktusok kérdésével megbízott különleges képviselője,
 - tekintettel a Vöröskereszt és a Vörös Félhold Mozgalom 32. nemzetközi konferenciája által a nemzetközi humanitárius jog fokozott tiszteletben tartásáról 2015. december 10-én elfogadott határozatra,
 - tekintettel a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságának (ICRC) a veszélyeztetett vidékek egészségügyi projektjéről szóló jelentésére, valamint az egészségügyi létesítmények és személyzet elleni erőszakra szóló jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a nemzetközi közösség az elmúlt néhány évben világszerte szemtanúja volt a fegyveres konfliktusokban a kórházakra és iskolákra irányuló támadások megdöbbentő tendenciájának, amit a közelmúltban az Orvosok Határok Nélkül (MSF) szervezet egészségügyi központjai elleni, az afganisztáni Kunduzban 2015. október 3-án, a jemeni Razahban 2016. január 10-én és a jelenlegi konfliktus során több szíriai városban végrehajtott támadások is példáznak; mivel példa nélküli mértékben megszorodtak a humanitárius segítség és bejutás megtagadásának, illetve a polgári lakosság és a humanitárius személyzet kivégzésének, embertelen körülmények között történő fogva tartásának, valamint a polgári lakosok túszul ejtésének és rabszolgaságba kényszerítésének esetei; mivel a szükségletek és kihívások bővülése, a be nem tartott kötelezettségvállalások és a humanitárius segítségnyújtás költségeinek növekedése hozzájárult ahhoz, hogy a jelenlegi humanitárius rendszer elérje teljesítőképességének határait, és mivel mindez arra kényszerít számos szervezetet, hogy ideiglenesen felfüggeszse az ételmezési segélyeket, a menedéknyújtást és más életmentő humanitárius műveleteket;
- B. mivel az első humanitárius csúcstalálkozóra 2016. május 23–24-én Isztambulban kerül sor; mivel a humanitárius csúcstalálkozóra készített, „Egy emberiség, közös felelősség” című jelentésében az ENSZ-főtitkár felhívja a figyelmet a fegyveres konfliktushelyzetekben „a nemzetközi emberi jogi normák és a humanitárius jog tiszteletben tartásának szegélyenteljes és brutális romlására”, ami a korlátlan háború korszakába való visszalépéssel fenyeget; mivel a jelentés megállapítja, hogy e hanyatláshoz hozzájárul, hogy elmarad e normák tiszteletben tartásának megkövetelése és előmozdítása, illetve a meglévő végrehajtási, nyomkövetési és elszámoltathatósági mechanizmusok támogatása;
- C. mivel a fegyveres konfliktus törvényeként is ismert nemzetközi humanitárius jog célja a fegyveres konfliktus hatásainak enyhítése a konfliktusban részt nem vevők védelme és a hadviselés eszközeinek és módszereinek szabályozása révén;
- D. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsának egyértelmű szerepet kell játszania a humanitárius dolgozók védelmére vonatkozó nemzetközi jog tiszteletben tartásának biztosításában,
- E. mivel meg kell erősíteni a humanitárius dolgozók védelmét, nem téve különbséget a helyi és a nemzetközi személyzetre vonatkozó biztonsági intézkedések között;
- F. mivel a nem állami szereplők, terrorista csoportok és más szervezetek fegyveres konfliktusokban való egyre nagyobb részvétele veszélyezteti a nemzetközi humanitárius jog alkalmazását; mivel a konfliktusokban érintett valamennyi fél – köztük az állami és nem állami fegyveres erők – köteles szabad bejutást biztosítani a humanitárius szereplők számára a konfliktus által sújtott, kiszolgáltatott polgári lakosság támogatása céljából;
- G. mivel valamennyi humanitárius fellépést az emberiség, a semlegesség, a pártatlanság és a függetlenség humanitárius elveinek, valamint a nemzetközi humanitárius jog és az emberi jogok Genfi Egyezményben és annak kiegészítő jegyzőkönyveiben foglalt alapvető szabályoknak kell vezérelniük; mivel a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek védelmét biztosítani kell, mivel érvényesülnie kell a segélyek függetlenségének;
- H. mivel a nemzetközi humanitárius jog kifejezetten védi a kórházakat és az orvosi személyzetet, és mivel a nemzetközi humanitárius jog értelmében a polgári személyek és a polgári infrastruktúra elleni bármely szándékos támadás tilos, és súlyos jogsértésnek minősül;

2016. április 28., csütörtök

- I. mivel a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma a humanitárius dolgozók elleni támadást háborús bűncselekményként határozza meg; mivel a Statútum hangsúlyozza azt is, hogy a vallási, oktatási, művészeti, tudományos vagy karitatív céloknak szentelt épületek elleni célzott, szándékos támadások háborús bűncselekménynek minősülnek;
- J. mivel az ENSZ létesítményeinek és vagyonának, köztük az iskoláknak és egészségügyi központoknak a sérthetlenségét az ENSZ kiváltságairól és mentességeiről szóló 1946-os egyezmény védi;
- K. mivel az ICRC is kijelentette, hogy a háborús bűncselekmények kivizsgálására vonatkozó kötelezettség a nemzetközi humanitárius szokásjog szerinti szabály, amely mind a nemzetközi, mind pedig a nem nemzetközi fegyveres konfliktusokra érvényes;
- L. mivel egyes fegyveres csoportok ellenzik a világi oktatást és a lányok oktatását, illetve azt, hogy női beteget férfi orvosok lássanak el, következképpen akadályozzák az e szolgáltatásokhoz való hozzáférést; mivel a fegyveres konfliktus eredményeképpen kialakuló általános biztonsági fenyegettség is akadályozza a gyermekeket, a tanárokat és az orvosi személyzetet abban, hogy iskolába járjanak vagy orvosi ellátást vegyenek igénybe; mivel a nők és a gyermekek a lakóhelyük elhagyása és a hagyományos védelmi és támogatási rendszerek összeomlása miatt fokozott veszélynek vannak kitéve; mivel a nemzetközi humanitárius jog értelmében a háborúban nemi erőszak áldozatává vált lányok és nők számára megkülönböztetés nélkül minden szükséges egészségügyi ellátást biztosítani kell; mivel a nem biztonságos terhességmegszakítás egyike a gyermekágyi halál az Egészségügyi Világszervezet által felsorolt három fő okának; mivel a menekülttáborokban jelentős kihívást jelent az anyák egészsége, a megerősökölt nők pszichológiai gondozása, valamint a lakóhelyüket elhagyni kényszerült gyermekek oktatása és iskoláztatása;
- M. mivel a biztonságos iskolákról szóló, 2015. májusi oslói konferencia után 2016. március 14-ég 52 állam – köztük számos, de nem minden uniós tagállam – csatlakozott a biztonságos iskolákról szóló nyilatkozathoz;
- N. mivel a Külügyek Tanácsa a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló uniós iránymutatások elfogadásakor hangsúlyozta annak fontosságát, hogy megfelelő elszámoltathatósági mechanizmusok támogatása révén hatékonyan kezeljék a súlyos jogsértések örökségét, kiemelte továbbá, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság kulcsfontosságú szerepet játszhat az olyan esetekben, amelyekben a szóban forgó állam vagy államok nem képesek vagy nem hajlandók gyakorolni joghatóságukat; mivel az uniós iránymutatások arra kötelezik „a Tanács megfelelő munkacsoportjait”, hogy kövessék nyomon azokat a helyzeteket, amelyekben a nemzetközi humanitárius jog alkalmazandó lehet, és ilyen esetekben tegyenek ajánlásokat a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdítását célzó intézkedésekre ((15) bekezdés a) pont);
- O. mivel 2012 és 2015 között az ICRC kiterjedt konzultációs folyamatot szervezett arról, hogy miként lehet megerősíteni a fegyveres konfliktusok áldozatainak jogi védelmét, és miként lehet javítani a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartását célzó mechanizmusok hatékonyságát;
- P. mivel a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló felülvizsgált uniós iránymutatások hivatkoznak az EU harmadik országokkal fenntartott kapcsolatai keretében rendelkezésre álló több, e célra felhasználható fellépési eszközre, például a politikai párbeszédre, az általános nyilvános nyilatkozatokra, a korlátozó intézkedésekre, az egyéb nemzetközi testületekkel való együttműködésre, a válságkezelési műveletekre, az egyéni felelősségre, a képzésre és a fegyverkivitel korlátozására;
- Q. mivel a Vöröskereszt és Vörös Félhold Mozgalom 2015. decemberi, 32. nemzetközi konferenciáján részt vevő államoknak végül nem sikerült megállapodniuk az ICRC és a svájci kormány által a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának fokozása céljából javasolt új mechanizmusról; mivel a részt vevő államok megegyeztek abban, hogy egy új kormányközi folyamatot indítanak a nemzetközi humanitárius jog végrehajtásának javítására irányuló megoldások megtalálása érdekében, azzal a céllal, hogy az eredményeket a következő, 2019. évi nemzetközi konferencián ismertessék;
- R. mivel az uniós költségvetés humanitárius segítségnyújtási alcíme, melyben 2015-ben 909 millió EUR szerepelt, a teljes költségvetés kevesebb mint 1 %-át teszi ki; mivel a jelentékeny humanitárius szükségletek és a rendelkezésre álló eszközök közötti jelenlegi eltérés csökkentésének egyik módját a segélyek és a hosszú távú segítségnyújtás jobb összekapcsolása jelenti;

2016. április 28., csütörtök

1. megerősíti a nemzetközi humanitárius jog alapvető hozzájárulását az emberiség modern kori történelméhez, és felszólítja az ENSZ tagállamait, hogy ragadják meg a humanitárius csúcstalálkozó által kínált lehetőséget a nemzetközi humanitárius jog és az általa nyújtott védelem központi szerepének megerősítésére;
2. mélységesen fájjalja, hogy nem tartják tiszteletben a nemzetközi humanitárius jogot, továbbá megdöbbenésének és súlyos aggodalmának ad hangot a kórházak, iskolák és egyéb polgári célpontok elleni, világszerte egyre riasztóbb mértékű öltő halálos támadások miatt, amelyekben betegek, diákok, orvosi és oktató személyzet, humanitárius dolgozók, gyermekek és családtagok válnak célponttá és áldozattá; úgy véli, a támadások nemzetközi szintű elítélését független vizsgálatoknak kell követniük, melyek valódi elszámoltathatóságot biztosítanak; felhívja a tagállamokat, az uniós intézményeket és az alelnököt/főképviseletet, hogy ismerjék el e vészhelyzet valós mértékét, és valamennyi rendelkezésükre álló eszközzel lépjenek fel annak kezelése érdekében;
3. elítéli a kórházak és iskolák elleni, a nemzetközi jog által tiltott támadásokat, elismervén, hogy e cselekmények az 1949. évi Genfi Egyezmény súlyos megsértésének, illetve a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma értelmében háborús bűncselekményeknek minősülhetnek; hangot ad abbéli meggyőződésének, hogy a fegyveres konfliktushelyzetekben biztosítani kell az egészségügyi és oktatási létesítmények semleges, védett területekként való megőrzését, a bekövetkezett brutális támadások átlátható, független és pártatlan kivizsgálása, illetve a bűncselekmények elkövetőinek tényleges felelősségre vonása révén; hangsúlyozza, hogy továbbra is különbséget kell tenni a humanitárius és a katonai szereplők között, valamint hogy tartózkodni kell a humanitárius fellépés katonai vagy politikai célokkal való társításától, ami aláássa és veszélyezteti a valódi humanitárius műveleteket és azokat végrehajtó személyzetet;
4. elítéli, hogy a fegyveres konfliktusokban részt vevő felek kórházakat és iskolákat használnak fel, és ezzel tulajdonképpen támadások célpontjává teszik őket; emlékeztet arra, hogy a védett személyeket vagy tulajdont emberi pajzsként vagy álcaként felhasználók szintén megsértik a nemzetközi humanitárius jogot;
5. felszólítja a konfliktusokban részt vevő feleket, hogy tartsák tiszteletben a nemzetközi humanitárius jog alapelveit, és tartózkodjanak a polgári infrastruktúra szándékos támadásától; hangsúlyozza, hogy a támadásokra adandó reakció hatékonyabbá tétele érdekében javítani kell a humanitárius dolgozók biztonságát; ezért kéri, hogy az Unió és tagállamai hívják fel az ENSZ-t és az ENSZ Biztonsági Tanácsát a helyi és a nemzetközi humanitárius dolgozók biztonságának garantálására;
6. tisztelettel adózik a konfliktus sújtotta övezetben tevékenykedő nemzetközi és helyi orvosi és oktató személyzet és humanitárius dolgozók csodálatra méltó bátorsága és elhivatottsága előtt;
7. hangsúlyozza, hogy az egészséghez való jog az emberi jogok egyike, és felszólítja a fegyveres konfliktusokban érintett valamennyi felet, hogy a fegyveres konfliktus idején garantálják az orvosi ellátást, az ahhoz való hozzáférést, valamint annak elfogadhatóságát és minőségét; globális kötelezettségvállalást szorgalmaz annak biztosítása érdekében, hogy az embertelen bánásmód állandósítása helyett a nők és a lányok már a vészhelyzetek vagy válsághelyzetek kezdetétől fogva biztonságban legyenek – a szexuális és nemi alapú erőszak kockázatának kezelése, a tudatosságnövelés, az elkövetők büntetőeljárás alá vonására irányuló lépések megtétele és humanitárius válság esetén a lányok és nők számára a szexuális és reprodukció egészségügyi szolgáltatások teljes köréhez (köztük a biztonságos abortuszhoz) való hozzáférés biztosítása révén – a nemzetközi humanitárius jog előírásainak megfelelően és a genfi egyezményekben és azok kiegészítő jegyzőkönyveiben előírányzottak szerint;
8. hangsúlyozza, hogy a hatékonysági problémák és a humanitárius segélyek terén jelentkező finanszírozási hiányok kezelése érdekében a humanitárius és fejlesztési segélyeknek fokozottabban ki kell egészíteniük egymást, és ezzel egyidejűleg növelni kell a fejlesztési támogatásokat és a humanitárius finanszírozást; felszólítja az Uniót, annak tagállamait, valamint a többi nemzetközi támogatót, hogy a humanitárius csúcstalálkozón teljes mértékben vállalják a „Napirend az Emberiességért” programban szereplő legfontosabb kötelezettségeket, amely program az ellenséges viselkedés humanitárius tevékenységekre gyakorolt hatását kívánja enyhíteni és a humanitárius fellépést kívánja megkönnyíteni;

2016. április 28., csütörtök

9. kéri az Uniót és tagállamait, hogy nyomatékosan szólítsák fel az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy vessen be minden rendelkezésére álló eszközt, úgy mint célzott intézkedéseket, tényfeltáró küldöttségek indítását, vizsgálóbizottságokat vagy olyan igazságügyi mechanizmusokat, mint amilyen a Nemzetközi Büntetőbíróság elé terjesztés; kéri, hogy a Biztonsági Tanácsban a humanitárius fellépések ügyeivel kapcsolatos döntéshozatalkor ne éljenek a vétőjoggal, és fokozzák a humanitárius dolgozók számára védelmet előíró nemzetközi jogi előírások tiszteletben tartását, gondoskodjanak arról, hogy az említett előírások megsértésének minősülő tetteket következetesen kivizsgálják, illetve hogy az említett cselekmények elkövetésével gyanúsítható személyeknek az igazságszolgáltatás előtt kelljen felelniük tetteikért;

10. elítéli, hogy az Uniónak és tagállamainak több partnere is részt vesz a nemzetközi humanitárius joggal szembeni súlyos jogsértésekben; felszólítja az EU-t, hogy ragadjon meg minden rendelkezésére álló kétoldalú eszközt – beleértve a politikai párbeszédet, és amennyiben ez nem vezet eredményre, akkor a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló uniós iránymutatásokkal összhangban vegyen fontolóra további intézkedéseket – annak hathatós előmozdítása érdekében, hogy a partnerei tartsák be a nemzetközi humanitárius jogszabályokat;

11. felszólítja az alelnököt/főképviselőt, hogy a nemzetközi humanitárius jog súlyos megsértéséért, különösen pedig a polgári infrastruktúra ellen irányuló szándékos támadásokért felelős országokkal szemben kezdeményezze európai uniós fegyverembargó bevezetését; hangsúlyozza, hogy a fegyverek ilyen országok részére történő értékesítésének további engedélyezése a 2008. december 8-i 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspont⁽¹⁾ megsértésének minősül;

12. felszólítja a Külügyek Tanácsát és az alelnököt/főképviselőt, hogy kérjék fel az európai uniós küldöttségek vezetőit, valamint az EU illetékes képviselőit (az EU polgári műveleteinek vezetőit, katonai műveleteinek parancsnokait és az EU különképviselőt), hogy tegyenek jelentést a nemzetközi humanitárius jog súlyos megsértésének eseteiről;

13. arra ösztönzi az Uniót és tagállamait, hogy teljes mértékben támogassák az ENSZ-főtitkár valamennyi ENSZ-tagállamhoz intézett azon felhívását, hogy éljenek a humanitárius csúcsertekezlet adta lehetőséggel, és ismételten kötelezzék el magukat a polgári lakosság védelme és mindenkit megillető emberi jogok mellett azáltal, hogy tiszteletben tartják, a gyakorlatban érvényesítik és előmozdítják az általuk közösen elfogadott szabályokat; hangsúlyozza, hogy az ENSZ-főtitkár nagy jelentőséget tulajdonít a nemzetközi nyomozási és igazságszolgáltatási rendszerek – többek között a Nemzetközi Büntetőbíróság – nemzeti keretek kiegészítését célzó megerősítésének annak érdekében, hogy véget vessen a nemzetközi humanitárius jog megsértésének eseteit érintő büntetlenségnek;

14. elismeri a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításáról szóló uniós iránymutatások jelentőségét, mivel hasonló dokumentumot egyetlen más állam vagy szervezet sem fogadott el; felhívja az Uniót és tagállamait, hogy hatékonyan hajtsák végre az uniós iránymutatásokat;

15. felhívja a Külügyek Tanácsát és az alelnököt/főképviselőt annak biztosítására, hogy a nemzetközi humanitárius joggal kapcsolatos politikákat és fellépéseket következetes és hatékony módon dolgozzák ki, továbbá hogy a nemzetközi humanitárius jog előmozdításáról szóló uniós iránymutatások végrehajtása elsősorban a Tanács nemzetközi közjoggal foglalkozó, a Tanács elnöksége által elnökölt munkacsoportjának hatáskörébe tartozzon; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az uniós iránymutatások „a Tanács megfelelő munkacsoportjait” kötelezik arra, hogy nyomon kövessék azokat a helyzeteket, amelyekben a nemzetközi humanitárius jog alkalmazandó lehet, és ilyen esetekben tegyenek ajánlásokat a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdítását célzó intézkedésekre; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy gondoskodjanak részletesebb jelentéstételről az iránymutatások konkrét konfliktushelyzetekben való végrehajtását illetően, különösen az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről szóló éves uniós jelentésekben;

16. emlékeztet arra az uniós iránymutatásokban foglalt álláspontra, miszerint amennyiben célszerű, megfontolás tárgyává kell tenni az 1949. évi Genfi Egyezmény I. kiegészítő jegyzőkönyve által létrehozott nemzetközi humanitárius tényfeltáró bizottság (IHFFC) szolgálatainak igénybevételét, amely a tényfeltáró kapacitása és hivatali feladatai révén segítséget nyújthat a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának előmozdításához; fájralja, hogy az IHFFC szolgálatait még nem vették igénybe, és felszólítja az érintett feleket, hogy vegyék fontolóra e bizottság aktiválását; felszólítja valamennyi tagállamot, hogy ismerje el az IHFFC hatáskörét;

(¹) HL L 335., 2008.12.13., 99. o.

2016. április 28., csütörtök

17. bővebb intézményes mozgásteret kér biztosítani a nemzetközi közösség számára a nemzetközi humanitárius jog végrehajtásával kapcsolatos közös problémák kezelésére; üdvözli az EU és a tagállamok IRCR felé tett azon ígéretét, hogy határozottan támogatják a nemzetközi humanitárius jognak való megfelelés megerősítésére irányuló hatékony mechanizmus kialakítását, ugyanakkor felhívja az alelnököt/főképviselet, hogy a közelgő kormányközi folyamat során számoljon be a Parlamentnek az ígéret teljesítésével kapcsolatos célkitűzéseiről és stratégiájáról a nemzetközi humanitárius jog végrehajtásának javítására irányuló megoldások megtalálása érdekében, a Vöröskereszt és a Vörös Félhold 2015. decemberi, 32. nemzetközi konferenciáján született megállapodásnak megfelelően;
 18. üdvözli az EU és a tagállamok azon gyakorlatát, hogy ígéreteket tesznek az IRCR konferenciája előtt; felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy rendszeresen tegyen jelentést ezen ígérek teljesítéséről, konkrétan annak révén, hogy az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről a Tanács által évente készített jelentés nemzetközi humanitárius jogi fejezetében részletesen foglalkozik e témával;
 19. felszólítja az ENSZ-t és az Uniót, hogy mozdítson elő kampányokat annak biztosítására, hogy az érintettek, köztük a nem állami jellegű fegyveres csoportok is, tisztában legyenek kötelezettségeikkel, és tegyenek eleget azon kötelezettségüknek, hogy a humanitárius segítségnyújtást és a hatáskörük alá tartozó személyek védelmét elősegítsék;
 20. felszólítja a tagállamokat, hogy járjanak elől jó példával és teljesítsék kötelezettségeiket a legfontosabb nemzetközi emberi jogi eszközök és minden olyan jogi eszközök ratifikálásával, amelyek kihatnak a nemzetközi emberi jogokra;
 21. ismételten mély aggodalmának ad hangot a katonai robotrepülőgépeknek a nemzetközi jog keretein kívüli használata miatt, és sajnálatosnak tartja, hogy a katonai robotrepülőgépek használatával kapcsolatos egységes uniós álláspont kialakítására irányuló, Tanácshoz intézett felhívása megválaszolatlan maradt;
 22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, az uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ-közgyűlés elnökének, valamint az ENSZ-tagállamok kormányainak.
-